

Stikstofoverschot bij emissiearme stal

Emissiearme bedrijfssystemen voor zeugen en vleesvarkens hebben onder de Mestwet 2006 een stikstofoverschot, terwijl dat bij traditionele bedrijfstypen niet optreedt. Het verschil in de N-balansen komt door het verschil in correctiefactoren van beide huisvestingsystemen. Dat blijkt uit berekeningen van de Animal Sciences Group van Wageningen UR. Een overschot kan leiden tot een heffing.

STIKSTOF- OVERSCHOT

Emissiearme zeugenbedrijven hebben volgens de modelberekening te maken met een overschot op de stalbalans van 1,9 kg stikstof per dierplaats per jaar.

Foto: Geesje Rotgers

In de praktijk blijkt dat de nieuwe mestwet (Meststoffenwet 2006) problemen oplevert door fictieve overschotten op fosfaat- en stikstofbalansen op varkensbedrijven.

Hierbij is een stalbalans gedefinieerd als totale aanvoer minus afvoer van stikstof en fosfaat. Bij meer afvoer dan aanvoer ontstaat een tekort op de balans en bij meer aanvoer dan afvoer ontstaat een overschot.

Problemen treden vooral op bij emissiearme stallen op zowel zeugen- als vleesvarkensbedrijven. Deze problematiek heeft zich voorheen in mindere mate voorgedaan bij MINAS. Binnen MINAS werd een ruime stikstofcorrectienorm voor gasvormige verliezen gehanteerd voor emissiearme stalsystemen. De stikstofcorrectienorm is binnen het nieuwe meststelsel met stalbalansen lager vastgesteld.

Overschotten

In de praktijk leeft de veronderstelling dat de forfaitaire stikstofverliezen te laag zijn. Daarom zijn de financiële consequenties voor vleesvarkens- en zeugenbedrijven doorgerekend. De stalbalansen zijn doorgerekend voor een vleesvarkensbedrijf met 3.000 dierplaatsen en een zeugenbedrijf met 500 dierplaatsen. Uit de berekeningen blijkt dat er tussen de traditionele bedrijfssystemen binnen MINAS en Mestwet 2006 praktisch geen verschillen zijn in stikstof- en fosfaatbalansen. Emissiearme bedrijfstypen echter geven bij de Mestwet 2006 overschotten op de stalbalansen van respectievelijk 1,5 (vleesvarkens) en 1,9 kg (zeugen) N/dierplaats/jaar. Wanneer een varkenshouder niet kan aantonen dat hij alle mineralen heeft afgevoerd, kan dat leiden tot een heffing. Zeker als er ook nog sprake is van een slechte voerconversie. In dat geval wordt op het traditionele vleesvarkensbedrijf een heffing berekend van ruim 30.000 euro per bedrijf per jaar. Voor een emissiearm bedrijf loopt de heffing op naar 70.000 euro per jaar. Variaties in dier-, mest- en voergehalten, die de stalbalansen negatief beïnvloeden, kunnen tot nog hogere heffingen leiden. De correctiefactoren zouden voor emissiearme stalsystemen mogelijk te laag zijn vastgesteld. In de praktijk zou meer ammoniak emitteren dan is vastgesteld. Verder is er onduidelijkheid over het wel of niet meerekenen van spuiwater van luchtwassers. Door een verschuiving in de praktijk van mestopslag in diepe kelders naar opslag in ondiepe mestkelders en externe mestopslagen, kan door een hogere mesttemperatuur mogelijk meer ammoniak emitteren. Het onderzoek is gefinancierd door het Productschap Vee en Vlees.